

UTRENIA DUMINICII DINAINTEA NAȘTERII DOMNULUI. GENEALOGIA MÂNTUITORULUI

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeul nostru, mărire Ție. Impărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: Amin.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii,

de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;

dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;

nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întregă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.
Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.
Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine
și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.
Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,
pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumbat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

în revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.
Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.

Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.

Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.

Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.

Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?

Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?

Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?

Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.

Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?

Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.

Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătăți pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,
Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.

Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,

Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,

și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.

Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.

Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,

care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.

Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.

Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;

binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-o adevărul Tău,
auzi-mă, într-o dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adsu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.

Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.

Degradă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.

Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.

Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.

Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.

Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,

pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.

Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,

și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.

Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeu nostru, pentru că lumină sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeu nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeu, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întineric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după putință îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care aşteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruiind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțeleghător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile

noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică;

binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicilor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința

proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvânt-tătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea

și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeuul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeuul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 2

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 4. **Piatra**, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 2

Când Te-ai coborât la moarte, Cel ce ești Viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; iar când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate Puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase Dumnezeul nostru, Mărire Ție.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Troparul Sfinților Părinți, glas 2

Mari sunt faptele credinței, că în mijlocul izvorului văpăii ca într-o apă de odihnă Sfinții trei tineri s-au bucurat și Profetul Daniel păstor leilor ca unor oi s-a arătat. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește-ne pe noi.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei, glas 2

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate preamărite, Născătoare de Dumnezeu; curăția fiindu-ți pecetluită și fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut cu adevărat, născând pe Dumnezeu cel adevărat. Pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Primul rând de Sedelne ale glasului 2, din Octoih

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn coborând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l și, cu miresme, în mormânt nou îngropându-l, l-a pus; dar a treia zi ai înviat, Doamne, dăruind lumii mare milă.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Mironosițelor femei Îngerul care stătea lângă mormânt a strigat: Mirurile se cuvin morților, dar Hristos S-a arătat străin putreziciunii; ci strigați: A înviat Domnul, dăruind lumii mare milă!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu-Fecioară, pe tine te laudăm, că, prin Crucea Fiului tău, iadul s-a surpat și moartea s-a omorât; cei morți am înviat și vieții ne-am învrednicit; Raiul am dobândit, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulțumind, mărim pe Hristos Dumnezeul nostru, ca pe Cel puternic și singur mult-Milostiv.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata,*

mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 2, din Octoih

Piatra mormântului neoprintd a fi pecetluită, ai dăruit tuturor piatra credinței, când ai înviat, Doamne, mărire Ție!

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Ceata ucenicilor Tăi, împreună cu mironosițele femeii, se bucură cu un glas; că sărbătoare de obște cu aceștia prăznuim, întru

mărirea și cinstea Învierii Tale; și printr-înșii, Iubitorule de oameni, Doamne, dă poporului Tău mare milă.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu-Fecioară! Că prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a nimicit, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, strigăm: Binecuvântat ești Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

Polieleul

Psalmul 134

Robii, robii Domnului! Aliluia.
Lăudați numele Domnului, lăudați, robi, pe
Domnul! Aliluia.
Cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei
Dumnezeului nostru.

Lăudați pe Domnul că este bun Domnul, cântați
numelui Lui că este bun.

Că pe Iacob și-a ales sieși Domnul,
Pe Israel spre moștenire Lui.

Că eu am cunoscut că mare este Domnul,
Și Dumnezeu nostru peste toți dumnezeii.

Toate, câte a voit Domnul, a făcut,
În cer și pe pământ, în mări și în toate adâncurile.

Ridicând nori de la marginea pământului,
Fulgerele spre ploaie le-a făcut, cel ce scoate
vânturile din visteriile sale.

Cel ce a bătut cele întâi născute ale Egiptului, de la
om până la dobitoc,

Trmis-a semne și minuni în mijlocul tău, Egipte,
Lui Faraon și tuturor slujitorilor lui.

Cel ce a bătut neamuri multe și a ucis împărați
tari.

Pe Sion împăratul Amoreilor și pe Og împăratul
Basanului, și toate împărățiile lui Hanaan.

Și pământul lor l-a dat moștenire, moștenire lui
Israel poporului său.

Doamne, numele tău e în veac și pomenirea Ta în
neam și neam.

Că va judeca Domnul pe poporul Său și de robii
săi se va îndura.

Idolii neamurilor, argint sunt și aur, lucruri de
mâini omenești.

Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea.
Urechi au și nu vor auzi, că nu este suflare în gura
lor.

Asemenea lor să fie cei ce fac acestea, și toți cei ce
nădăjduiesc într-înșii.

Casa lui Israel, binecuvântați pe Domnul,
Casa lui Aron, binecuvântați pe Domnul,
Casa lui Levi, binecuvântați pe Domnul,
Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe
Domnul,
Binecuvântat este Domnul din Sion,
Cel ce locuiește în Ierusalim.

Psalmul 135

Mărturisiți-vă Domnului, că e bun, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Mărturisiți-vă Dumnezeului dumnezeilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Mărturisiți-vă Domnului domnilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Celui ce singur face minuni mari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Celui ce a făcut cerurile cu înțelegere, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Celui ce a întărit pământul peste ape, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Celui ce însuși a făcut luminătorii cei mari,
Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Soarele spre stăpânirea zilei, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Luna și stelele spre stăpânirea nopții, Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.
Celui ce a bătut Egiptul cu cei întâi-născuți ai lor,
Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și a scos pe Israel din mijlocul lor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Cu mână tare și cu braț înalt, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Celui ce a împărțit Marea Roșie întru despărțiri,
Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și a trecut pe Israel prin mijlocul ei, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și a aruncat pe Faraon și puterea Lui în Marea
Roșie, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Celui ce a trecut pe poporul Său în pustie, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Celui ce a bătut împărați mari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și a ucis împărați tari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Pe Sion, împăratul Amoreilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și pe Og, împăratul Vasanului, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și pământul lor l-a dat moștenire, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Moștenire lui Israel robului Său, Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.
Că întru necazul nostru și-a adus aminte de noi
Domnul, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și ne-a scăpat de dușmanii noștri, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Cel ce dă nutremânt la tot trupul, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia,
Mărturisiți-vă Dumnezeului cerului, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grai-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir;

vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineață Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsule a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Inchinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi întru o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: **Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.**

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: **Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.**

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: **Pe** preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o

dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoiful glasului 2

După Pătimire, mergând femeile la mormânt, ca să ungă cu mir trupul Tău, Hristoase Dumnezeule, văzut-au Îngeri în mormânt și s-au spăimântat; că glas au auzit de la dânșii, că a înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Sedealna Sfinților Părinți (după Polieleu) glas 8

Prăznuirea Părinților celor dumnezeiești să o sărbătorim credincioșii cu bucurie, cinstind pe Adam și pe Abel, fericind pe Set și pe Enos; laudând pe Enoh, pe Noe, pe Sem și pe Iafet și pe Avraam, care mai înainte de Lege cu credință a strălucit; pe dumnezeiescul Isaac, pe Iacob și pe Iuda, pe Levi și pe Iosif cel înțelept să-i mărim și cu credință să zicem: purtătorilor de Dumnezeu

Strămoși, rugați pe Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greșeli celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea voastră.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Născătoarei de Dumnezeu, glas 8

Laudă de mulțumire după datorie, ca văduva cei doi bănuți, aduc ție, Stăpână, pentru toate darurile tale, că tu te-ai arătat acoperământ și ajutătoare, scoțându-mă pururea din ispită și din necazuri. Pentru aceasta, ca din mijlocul cuptorului celui în văpaie scăpând de cei ce mă necăjesc, ajută-mi, Născătoare de Dumnezeu, rugându-te Fiului tău și Dumnezeu să dăruiască iertare de greșeli celor ce se închină cu credință nașterii tale.

Antifoanele glasului 2

Antifonul I

Spre cer ridic ochii inimii mele, la Tine, Mântuitorule; mântuiește-mă cu strălucirea Ta.

Miluieste-ne pe noi, cei ce-Ți greșim Ție mult, în tot ceasul, o Hristoase! Și ne dă prilejuri să ne pocăim mai înainte de sfârșit.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfântului Spirit a împărăți se cuvine, a sfinți și a mișca făptura, că Dumnezeu este de o ființă cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifonul II

De n-ar fi Domnul cu noi, cine ar fi în stare a se păzi nevătămat de vrăjmașul și de ucigașul de om?

Dinților lor nu da pe robul Tău, Mântuitorule; că, asemenea leului se pornesc asupra mea vrăjmașii mei.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Sfântul Spirit este începătoria vieții și cinstea; că pe toate cele zidite, ca un Dumnezeu ce este, le întărește și le păstrează în Tatăl, prin Fiul.

Antifonul III

Cei ce nădăjduiesc în Domnul, se aseamănă muntelui celui sfânt, că nicidecum nu se clintesc de loviturile lui Veliar.

Către fărădelegi mâinile lor să nu-și tindă cei ce viețuiesc dumnezeiește; că nu va lăsa Hristos certării moștenirea Sa.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Din Spiritul Sfânt izvorăște toată înțelepciunea; de aici este darul apostolilor, și cu daruri de biruință se încununează Martirii, și Profetii văd.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 2

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, cu porunca prin care ai poruncit și adunare de popoare Te va înconjura. *(Ps. 7, 6-7)*

Stih: **D**oamne Dumnezeul meu, întru Tine am nădărdit; mântuiește-mă de cei ce mă prigonesc. *(Ps. 7, 1)*

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, cu porunca prin care ai poruncit și adunare de popoare Te va înconjura. *(Ps. 7, 6-7)*

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeuul nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 2

Toată suflarea să laude pe Domnul. — **Toată** suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: **Ș**i pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-te spre noi, (de 3 ori.)**

Preotul: **Î**nțelepciune, drepți să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Luca, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a V-a, a Învierii. Evanghelia după Luca (24, 12-35)

In vremea aceea Petru, ridicându-se, a alergat la mormânt și, aplecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Și a plecat, mirându-se în sine de cele întâmplate. Și, iată, doi dintre ei mergeau, în aceeași zi, la un sat care era departe de Ierusalim ca la șaizeci de stadii, al cărui nume era Emaus. Și aceia vorbeau între ei despre toate întâmplările acestea. Și, pe când vorbeau și se întrebau între ei, însuși Isus, apropiindu-Se, mergea împreună cu ei. Dar ochii lor erau ținuți ca să nu-L cunoască. Atunci El le-a zis: Ce sunt cuvintele acestea pe care le schimbați unul cu altul în drumul vostru și de ce sunteți triști? Și, răspunzând cel al cărui nume era Cleopa, a zis către El: Tu singur ești străin în Ierusalim și nu știi cele ce s-au întâmplat în el zilele acestea? Și El le-a zis: Care? Iar ei I-au răspuns: Cele despre Isus Nazarineanul, Care era Profet puternic în faptă și

în cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a întregului popor; cum L-au osândit la moarte și L-au răstignit arhieriei și mai-marii noștri. Noi, însă, speram că El este Cel ce avea să răscumpere pe Israel; și, cu toate acestea, a treia zi este astăzi de când s-au petrecut acestea. Dar și niște femei dintr-ale noastre ne-au înspăimântat, ducându-se dis-de-diminează la mormânt și, negăsind trupul Lui, au venit zicând că au văzut arătare de îngeri, care le-au spus că El este viu. Iar unii dintre noi s-au dus la mormânt și au găsit așa precum spusese femeile, dar pe El nu L-au văzut. Atunci El a zis către ei: O, nepricepuților și zăbavnicilor cu inima ca să credeți toate câte au spus profeții! Nu trebuia, oare, ca Hristos să pătimească acestea și să intre în mărirea Sa? Și începând de la Moise și de la toți profeții, le-a tâlcuit lor din toate Scripturile cele scrise despre El. Și s-au apropiat de satul unde se duceau, iar El Se făcea că merge mai departe. Dar ei Îl rugau stăruitor, zicând: Rămâi cu noi, că este spre seară și s-a plecat ziua. Și a intrat să rămână cu ei. Și, când a stat împreună cu ei la masă, luând El pâinea, a binecuvântat și, frângând, le-a dat lor. Atunci s-au deschis ochii lor și L-au cunoscut; dar El S-a făcut nevăzut de lângă ei. Și au zis unul către altul: Oare nu ardea în noi inima noastră când ne vorbea pe cale și când ne tâlcuia Scripturile? Și, ridicându-se în ceasul acela, s-au întors la Ierusalim și au găsit adunați pe cei unsprezece și pe cei ce erau împreună cu ei, care ziceau că a înviat cu adevărat Domnul și S-a arătat lui Simon. Și ei au spus cele

petrecute pe cale și cum a fost cunoscut de ei la frângerea pâinii.

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Invierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o laudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, laudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta,
și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge
fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea
și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc
și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,
Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale
și biruitor să ieși când te vor judeca.
Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta

și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluește-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Inviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei

Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot laudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianei, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale Sfinților Părinți după trup ai Domnului, ale sfinților martiri Sebastian și a celor împreună dânsul a căror pomenire o facem și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: **Doamne, îndură-te spre noi — (de 12 ori.)**

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață

făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

CANOANELE

Canonul Învierii glasului 2, din Octoih.

Canonul Crucii și Învierii, din Octoih.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu, din Octoih.

Canonul Sfinților Părinți, din Minei, glas 6.
Catavasiile Nașterii Domnului

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 2

Irmos:

Întru adânc a înecat de demult toată oastea lui Faraon, puterea cea preaîntrarmată; iar Cuvântul, întrupându-Se, a nimicit păcatul cel cu totul rău, Domnul cel preaînalt, căci cu mărire S-a preamărit.

Stăpânitorul lumii, Bunule, căruia fuseserăm supuși cei ce n-am ascultat de porunca Ta, prin Crucea Ta a fost osândit; că, punându-se

Ție împotriva ca unui mort, a căzut prin puterea stăpânirii Tale și neputincios s-a vădit.

Mântuitor al neamului omenesc și începător al vieții celei nesticăcioase, în lume ai venit; că scutecele morții le-ai rupt cu Învierea Ta, pe care toți o mărim, căci cu mărire s-a preamărit.

Mai presus decât toată zidirea cea văzută și cea nevăzută te-ai arătat, Curată pururea Fecioară; că ai născut pe Ziditorul, precum bine a voit a Se întrupa în pântecul tău; Aceluia cu îndrăzneală roagă-te să mântuiască sufletele noastre.

Canonul Crucii și Învierii

Putare celor neputincioși, sculare celor căzuți și nesticăciune celor morți le-ai făcut, Hristoase, cu Pătimirea trupului Tău, că Te-ai preamărit.

Miluit-a pe chipul cel căzut și a ridicat pe cel zdrobit, Dumnezeu făcătorul și înnoitorul, Cel ce a fost mort, că S-a preamărit.

Canonul Născătoarei glasului 2 din Octoih

Scara cea nematerială de demult și calea mării cea în chip minunat despicată, nașterea ta a preînchipuit, Curată, pe care o laudăm toți, că s-a preamărit.

Puterea Celui preaînalt, Ipostasul cel desăvârșit, Înțelepciunea Lui Dumnezeu, întrupându-Se din tine, Preacurată, cu oamenii a locuit, că S-a preamărit.

Canonul Sfinților Părinți

Astăzi, adunarea dumnezeieștilor Părinți mai înainte în chip luminat prăznuiește Nașterea lui Hristos și o arată pe aceasta minunea harului, că Avraam și tinerii sunt chipul Legii.

Odinioară sfințitul Avraam a primit Dumnezeirea în trei Ipostasuri; iar acum Cuvântul, Cel împreună-șezător pe scaun cu Tatăl și cu dumnezeiescul Spirit, Cel cu preamărire laudat, la tineri a venit.

Avraam a fost mântuit din mâna cea nedreaptă; iar dumnezeieștii tineri, oarecând, din văpaia cuptorului și Daniel, prorocul, de fiare și din groapă au fost mântuiți. Pentru aceasta acum, mai înainte de nașterea lui Hristos, sunt prăznuiți.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Dumnezeieștii tineri, cei cu numărul Treimii, care au biruit cu dreapta credință în cuptor credința cea deșartă, au arătat lumii mai înainte, cu închipuiri, tainele lui Dumnezeu, cele ce aveau să fie.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ești plină de dar, Maică, ceea ce nu știi de nuntă, Fecioară nestrucată, pe tine te ferim; că din neamul lui Avraam și din seminția lui David ai înflorit, și ai născut pe Hristos cel propovăduit de prooroci mai înainte.

Cântarea I a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Hristos se naște, măriți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L, Hristos pe pământ, înălțați-vă. Cântați Domnului tot pământul și cu veselie lăudați-L, că s-a preamărit.

Canonul Învierii Cântarea III, glas 2

Irmos:

Înflorit-a pustiul ca un crin, Doamne, Biserica cea stearpă a păgânilor, prin venirea Ta, întru care s-a întărit inima mea.

Făptura la Pătimirea Ta s-a schimbat, văzându-te, cu chip sărăcăcios, de cei fără de lege batjocorit, pe Tine, Cel ce toate le-ai făcut cu voia cea dumnezeiască.

Din țărână, după chipul Tău, cu mâna Ta m-ai zidit și, fiind iarăși risipit în țărâna morții prin păcat, Hristoase, coborându-Te în iad, împreună m-ai înviat.

Cetele îngerești s-au minunat, Preacurată, și inimile oamenilor s-au înfricoșat de nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu; pentru aceasta, cu credință te cinstim.

Canonul Crucii și Învierii

Hristos cel mai presus decât toate, micșoratu-S-a mai puțin decât firea îngerească, prin Pătimirea trupului.

Fiind socotit mort cu cei fără de lege, Hristoase, Te-ai arătat femeilor, strălucind cu cununa de mărire a Învierii.

Canonul Născătoarei glasului 2 din Octoih

Cel mai presus decât toată vremea, ca un Făcător al vremilor, din tine, Fecioară, de voie prunc S-a făcut.

Pântecele cel mai încăpător decât cerurile, să-I laudăm, credincioșii, prin care Adam în ceruri a fost încetățenit, bucurându-se.

Canonul Sfinților Părinți

Mărirea cea după chip și după asemănarea lui Dumnezeu păzind-o tinerii, vitejește au stins cu focul Spiritului, văpaia chipului cel de aur, cu credință grăind: nu este sfânt afară de Tine, Doamne, Iubitorule de oameni!

Cu înțelepciunea fiind îmbrăcat și cu puterea Spiritului, tinerii au rușinat pe înțelepții Babilonului, robindu-i, și cu îndrăzneală au grăit: nu este sfânt afară de Tine, Doamne, Iubitorule de oameni.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Se bucură și împreună dănuiește cu tinerii și cu Prorocii Legea și saltă astăzi înaintea dumnezeieștii străluciri a Domnului; și Avraam se bucură, că vede pe Domnul întrupat, din sămânța sa.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Zămislirea Celui născut al tău a fost fără prihană; întruparea mai presus de cuvânt a venit; că taina cea mai presus de fire, vestită neconținut de Proroci, s-a arătat nouă, Domnul, Care este Cuvântul lui Dumnezeu.

Cântarea a III-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Fiului Celui mai înainte de veci născut fără străcăciune din Tatăl, și mai pe urmă din Fecioara întrupat fără de sămânță, lui Hristos Dumnezeu să-I strigăm: Cel ce ai înălțat cornul nostru, Sfânt ești, Doamne.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne

păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoi, glas 8

Îngerul a răcorit cuptorul tinerilor, iar acum a oprit plângerea femeilor, zicând: pentru ce aduceți mir? Pe cine căutați în mormânt? Înviat-a Hristos Dumnezeu; că El este Viața și Mântuirea neamului omenesc.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 2

Irmos:

Nu sol, nici înger, ci Tu însuși, Doamne, venit-ai întrupându-Te din Fecioara, și m-ai mântuit pe mine, omul întreg. Pentru aceasta, strig Ție: Mărire puterii Tale, Doamne!

Stat-ai înaintea divanului ca un osândit, Dumnezeuul meu, nestrigând, Stăpâne, aducând judecată neamurilor, mântuirea pe care ai lucrat-o lumii prin Pățimirea Ta, Hristoase.

Prin Pățimirea Ta săbiile vrăjmașului au pierit, iar cetățile potrivnicilor prin coborârea Ta în iad s-au surpat, și îndrăzneala tiranului s-a biruit.

Pe tine liman de mântuire și cetate nebiruită te știm toți credincioșii, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână; că tu, cu rugăciunile tale, mântuiești din primejdie sufletele noastre.

Canonul Crucii și Învierii

Văzându-Te pe lemn pironit, Hristoase, Fecioara, ceea ce Te-a născut fără dureri, durerile cele de maică a răbdat.

Biruitu-s-a moartea, Cel mort a prădat porțile iadului; că, zdrobit fiind mâncătorul a toate, mie toate cele mai presus de fire mi s-au dăruit.

Canonul Născătoarei glasului 2 din Octoih

Iată, s-a preainălțat dumnezeiescul munte în casa Domnului, mai presus decât Puterile îngerești, Maica lui Dumnezeu, în chip prealuminos.

Afară de legile firii, Fecioară, singura născând pe Stăpânitorul zidirii, te-ai învrednicit de dumnezeiasca chemare.

Canonul Sfinților Părinți

Pe începătorii Părinților, pe Avraam, Isaac și Iacob să-i cinstim, că din sămânța lor a strălucit

Hristos, întrupându-Se din Fecioara, ca un Atotputernic.

Daniel însemnând mai înainte cele viitoare ale pogorârii lui Hristos, a arătat tuturor în chip lămurit pe fiare, ca pe niște oi, că mai dinainte a cunoscut cele ce erau să fie, ca un proroc al lui Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

De veninul păcatului nefiind înșelați tinerii, din văpaie au fost izbăviți, că fiind cu adevărat mai de preț decât aurul, nu s-au topit în cuptorul înșelăciunii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Nașterea ta cea mai presus de fire, Preacurată, propovăduiește, cu glas mare, așteptarea neamurilor și mântuirea lumii, cinstită; pe care o laudă astăzi adunarea Părinților.

Cântarea a IV-a a Catavasilor Nașterii Domnului, glas 1

Toiag din rădăcina lui Iesei și floare dintr-înșă, Hristoase, din Fecioară ai odrăslit, Tu Cel lăudat, din muntele cel cu umbra deasă. Venit-ai întrupându-Te din cea neispită de bărbat, Cel fără de trup și Dumnezeu, mărire puterii Tale, Doamne!

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 2

Irmos:

Mijlocitor între Dumnezeu și oameni Te-ai făcut, Hristoase Dumnezeule, că prin Tine, Stăpâne, am aflat calea care duce din noaptea necunoștinței la Părintele Tău, Începătorul luminii.

Ca pe un cedru ai sfărâmat, Hristoase, semeția vrăjmașilor, de voie înălțându-Te, Stăpâne, cu trupul pe chiparos și pe pin și pe cedru, precum ai binevoit.

În groapa cea mai adâncă Te-am pus, Hristoase, mort fără suflare; dar, cu rana Ta, Mântuitorule, pe cei răniți, care dormeau părăsiți în morminte, împreună cu Tine i-ai înviat.

Roagă pe Fiul Tău și Domnul, Fecioară curată, celor robiți, care și-au pus nădejdea în tine, izbăvire cu pace din strâmtorarea cea potrivnică să le dăruiască.

Canonul Crucii și Învierii

Adam cel dintâi nevoind să postească, a gustat din pomul cel aducător de moarte; dar păcatul aceluia l-a nimicit al doilea Adam, Cel ce a fost răstignit.

Pe firea omenească, cea cu care Te-ai făcut pătimitor și muritor, Cel ce ești fără patimă, cu Dumnezeirea cea fără materie, nestricăcioasă făcând-o, pe cei omorâți, Hristoase, din adâncurile iadului i-ai înviat.

Canonul Născătoarei glasului 2 din Octoih

Norilor, dulceață de veselie stropiți celor de pe pământ, că prunc S-a dat Cel ce este mai înainte de veci, din Fecioară întrupându-se, Dumnezeu nostru.

Sufletului și trupului meu Lumina a strălucit și mâhnirea păcatului a risipit-o în vremurile cele mai de pe urmă, Cel preaînalt întrupat din Fecioară fără de sămânță.

Canonul Sfinților Părinți

Pe începătorul Părinților, patriarhul Avraam, ca pe un pricinuitor al Legii și al harului, astăzi să-l cinstim, și împreună cu el pe Daniel, că acesta mai înainte a vestit, ca un proroc al lui Dumnezeu, pe Hristos din Fecioara, și a întâmpinat dumnezeiască nașterea Lui.

Mai înainte însemnând în chip limpede venirea Domnului, prin venirea îngerului, tinerii lui Avraam au stins cuptorul și prefăcând focul în bură de rouă, prin credință au topit mărirea chipului celui de aur.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Încuiat-a Daniel, în groapă, gurile fiarelor, cu Spiritul; iar tinerii lui Avraam cu harul au stins tăria focului. Și mântuindu-se din stricăciune, mai înainte au vestit pe Hristos din Fecioara, rugându-se ca unui izbăvitor pentru mântuirea noastră.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu dumnezeiescul Spirit arătând întruparea Ta cea fără patimă, Isaia a strigat, Doamne, cugetând la legea harului: Fecioara, vine să nască după trup, fără sămânță, pe Cel din neamul lui Avraam și din seminția lui Iuda.

**Cântarea a V-a a Catavasiilor Nașterii
Domnului, glas 1**

Dumnezeu fiind al păcii și Tatăl îndurărilor, pe Îngerul sfatului Tău celui mare dăruindu-ne pace, L-ai trimis nouă. Deci, povățuiți fiind la lumina cunoștinței de Dumnezeu, de noapte alergând, Te mărim, Iubitorule de oameni.

Canonul Învierii

Cântarea VI, glas 2

Irmos:

Întru adâncul păcatelor fiind învăluit, chem adâncul cel neistovit al milostivirii Tale; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule.

Ca un făcător de rele a fost judecat Cel drept și cu călcătorii de Lege pe lemn a fost pironit, celor vinovați dăruindu-Îe iertare cu sângele Său.

Printr-un om, adică prin Adam cel dintâi, a intrat de demult în lume moartea, și prin unul Fiul lui Dumnezeu s-a arătat învierea.

Neispită de bărbat ai născut, Fecioară, și rămâi în veac fecioară, arătând semnele

adevăratei Dumnezeiri ale Fiului și Dumnezeului tău.

Canonul Crucii și Învierii

Din pricina celui căzut ai pus pe Heruvimi străjeri ai pomului vieții; dar, văzându-Te pe Tine, a deschis porțile, că Te-ai arătat făcând cale tâlharului în rai.

Pustiu și sărac a ajuns iadul prin moartea Unuia; că de acea bogăție multă pe care o adunase, Hristos l-a deșertat, Unul pentru noi toți.

Canonul Născătoarei glasului 2 din Octoih

Firea omenească, cea care fusese robită păcatului, a dobândit eliberare prin tine, Stăpână curată; că Fiul tău, ca un miel, pentru toți a fost junghiat.

Toți strigăm ție, adevăratei Maicii Lui Dumnezeu, că singură ai câștigat îndrăzneală

către Fiu: mântuiește-ne pe noi, robii tăi, cei ce-L mâniem pe Dânsul.

Canonul Sfinților Părinți

Purtarea cea iubitoare de străini și credința cea înaltă a lui Avraam se arată limpede, că primind cu închipuire taina Treimii, s-a bucurat și, acum alergând înaintea lui Hristos, saltă.

Firea s-a supus acum prin credință tinerilor, cu darul Spiritului, că focul cel a toate mâncător și fără de rușine s-a rușinat de cei ce cinsteau pe Făcătorul focului, pe Isus Hristos.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Daniel Prorocul, încleștând oarecând gurile leilor în groapă, a arătat că sălbăticia lumii, prin venirea lui Hristos, se va împăca cu pacea cea după buna plăcere a lui Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Din pântece fecioresc ai născut, Marie, Maică fără de bărbat, pe Hristos, pe Care L-au văzut Prorocii; a Căruia Naștere mai înainte o prăznuiesc dumnezeieștii Părinți.

Cântarea a VI-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Din pântece pe Ioná ca pe un prunc l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit; și în Fecioara sălășluindu-se Cuvântul și trup luând, a ieșit, păzind-o nestrucată. Că Cel ce nu a suferit stricăciune, pe cea ce L-a născut, a păzit-o nevătămată.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata,*

mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Sfinților Părinți, glas 6

Chipul cel scris de mână nu l-ați cinstit, căci cu Ființa cea nescrisă întrarmându-vă, de trei ori fericiților, în lupta cu focul v-ați preamărit; și stând în mijlocul văpăii celei de nesuferit pe Dumnezeu L-ați chemat: Grăbește, o, Îndurate, și sărguiește ca un Milostiv, spre ajutorul nostru că poți câte le voiești.

Icosul

Tinde-Ți mâna Ta, prin care oarecând au luat ispită egiptenii, cei ce dădeau război și evreii,

celor ce li se făcea război. Nu ne lăsa pe noi să ne înghită moartea, care însetează după noi, ci, apropie-Te de noi și Te milostivește de sufletele noastre, precum Te-ai milostivit oarecând și de tinerii din Babilon, care neîncetat Te lăudau și care, pentru Tine, au fost aruncați în cuptor și din el au strigat către Tine: Grăbește, o Îndurate, și sârguiește ca un milostiv spre ajutorul nostru, că poți câte le voiești.

Sinaxar

În această zi, în Duminica dinaintea Nașterii lui Hristos, s-a rânduit de sfinții și de Dumnezeu purtătorii părinți să se facă amintirea tuturor dreptilor părinți care din veac au bineplăcut lui Dumnezeu, de la Adam și până la Iosif, logodnicul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, după neamuri, precum i-a enumerat Evanghelistul Matei. La fel, tot în această zi, se face amintirea profeților și profeteselor.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, îndură-Te de noi și ne mântuiește. Amin.

Canonul Învierii Cântarea VII, glas 2

Irmos:

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului călcător de lege, înaltă văpaie a aprins;

iar Hristos a întins tinerilor celor cinstitori de Dumnezeu, roua Spiritului, Cel ce este binecuvântat și preamărit.

N-ai răbdat, Stăpâne, din bunătate, să vezi pe om asuprit de moarte, ci ai venit și l-ai mântuit cu sângele Tău, făcându-Te om, Cel ce ești binecuvântat și preamărit.

Văzându-Te îmbrăcat în haină de biruință, s-au spăimântat portarii iadului, Hristoase; că pe tiranul cel nemulțumitor, Stăpâne, ai venit să-l robești cu mâna, Cel ce ești binecuvântat și preamărit.

Sfânta sfințelor te cunoaștem pe tine, ca pe singura care ai născut pe Dumnezeu cel neschimbat, Fecioară neprihănită, Maică nenunțată; că tuturor credincioșilor ai izvorât nesticăciune prin dumnezeiască nașterea ta.

Canonul Crucii și Învierii

Osândit-a pe strămoșul de demult neascultarea cea din Eden; dar de voie a fost judecat, ștergând vina celui călcător de poruncă, Dumnezeu părinților, Cel preaînalt și preamărit.

Mântuit-ai pe cel rănit cu limba cea înveninată în Eden; că mușcarea cea de voie, cea din rodul pomului, cu patima cea de voie ai vindecat-o, Dumnezeu părinților, Cel preaînalt și preamărit.

Canonul Născătoarei glasului 2 din Octoih

Văzut-a Iacob în noapte, ca într-o închipuire, pe Dumnezeu întrupat; iar din tine întru strălucire S-a arătat celor ce cântă: Dumnezeu părinților, Cel preaînalt și preamărit.

Semnele unirii celei negrăite care a fost întru tine, mai înainte vestindu-le, S-a luptat cu Iacob; prin care de voie S-a unit cu oamenii, Curată, Dumnezeu Părinților, Cel preaînalt și preamărit.

Canonul Sfinților Părinți

Pe Hristos născând, după trup, prin credință, începătorule de neam, Părinte Avraam, limpede te-ai arătat în Spirit, părinte al neamurilor, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Mântuitorule, Dumnezeule, binecuvântat ești!

Glasurile celor neînsuflețite, care strigau în zadar, au fost slăbite de cântarea celor însuflețiți; că fără vătămare au călcat în picioare, cu trupurile, focul cuptorului aprins, cântând: Mântuitorule, Dumnezeule, binecuvântat ești!

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cu vederea Spiritului privind de demult neclintit Prorocul Daniel, a închipuit a doua venire a lui Hristos și pe cele înfricoșătoare ale acesteia, mai înainte le-a vestit, strigând: Dumnezeule, binecuvântat ești!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Uimitoare este minunea, cea în chip lămurit destăinuită de demult de prooroci și de părinți, că Fecioara cea curată acum a venit să nască, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Mântuitoarele, Dumnezeule, binecuvântat ești!

Cântarea a VII-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Tinerii în bună credință fiind crescuți, păgâneasca poruncă nebăgând-o în seamă, de groaza focului nu s-au spăimântat, ci, în mijlocul văpăii stând, au cântat: Dumnezeul Părinților noștri, binecuvântat ești.

Canonul Învierii Cântarea VIII, glas 2

Irmos:

Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon lucrările și-a despărțit cu dumnezeiască poruncă, pe caldei arzând și răcorind pe cei credincioși care cântau: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cu sângele Tău, Hristoase, văzând haina trupului Tău roșită, cu cutremur s-au mirat cetele îngerilor de multă îndelungă-răbdarea Ta, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Tu, Îndurate, firea mea cea muritoare ai îmbrăcat-o întru nemurire prin scularea Ta. Pentru aceasta, bucurându-se, cu mulțumire cântă Ție poporul cel ales, Hristoase, strigând Ție: Înghițitu-s-a moartea cu adevărat întru biruință.

Tu, pe Cel nedespărțit de Tatăl, pe Cel ce dumnezeiește și omeneste a viețuit, în pânțele fără de sămânță L-ai zămislit și în chip de negrăit L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu preacurată. Pentru aceasta, pe tine mântuirea noastră a tuturor te știm.

Canonul Crucii și Învierii

Văzut ai fost pe Cruce pironit, Cel bogat în milă, și de voie Te-ai îngropat, și a treia zi ai înviat, și ai mântuit pe toți oamenii, lubitorule de oameni, pe cei ce cântă cu credință: Să laude pe

Domnul toată făptura și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Coborându-Te întru cele mai de jos, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca să mântuiești din stricăciune pe cel ce l-ai zidit cu dumnezeiască puterea Ta, Hristoase al meu, și nestricăcios făcându-l, părtaș al măririi Tale celei veșnice l-ai pus, pe cel ce strigă: Să laude toată făptura și să preaînălțe pe Hristos în veci.

Canonul Născătoarei glasului 2 din Octoih

Văzutu-S-a pe pământ prin tine și cu oamenii împreună a viețuit Cel fără seamăn în bunătate și în putere, Căruia, toți credincioșii cântând, strigăm: Toată făptura cea înființată să laude pe Domnul și să-l preaînălțe întru toți vecii.

Cu dreptate pe tine, Curată, vestindu-te, te mărim, Născătoare de Dumnezeu; că tu ai născut întrupat pe Unul din Treime, Căruia toți cântăm ca și Tatălui și Spiritului: Să laude toată făptura pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Canonul Sfinților Părinți

Văpaia cea neobosită, Hristoase, tinerii îmbrăcându-se cu Tine, Focul cel dumnezeiesc, s-a întunecat îndată și cu îngăduința Ta răcoarea s-a abătut peste cei ce cântau: Preoți, binecuvântați-L, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii!

Mărire Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit,

A fost dat leilor spre mâncare, în urma judecății nedrepte, Prorocul Daniel; dar prin învățăturile înfrânării cu bună evlavie a avut pe fiare împreună postitoare, în mijlocul adâncului gropii. Prin rugăciunile lui, ale lui Avraam și ale Tinerilor, mântuiește în pace, Hristoase, pe cei ce Te laudă pe Tine.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe Cel pe Care mai înainte prin credință L-au vestit proceștile glasuri, pe Isus Emanuel,

Care a venit în chip de om, pe Fiul și Cuvântul cel împreună fără de început al lui Dumnezeu-Tatăl, Fecioara Maria L-a născut de la Spiritul Sfânt, fără ispitire bărbătească, în cetatea Betleemului.

Cântarea a VIII-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Să lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul minunii celei mai presus de fire, că nu a ars pe tinerii pe care i-a primit, precum nici focul Dumnezeirii nu a ars pânțelele Fecioarei în care a intrat. Pentru aceasta, cântând să strigăm: Să laude toată făptura pe Domnul și să-L preainălțe întru toți vecii.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: *Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Cântarea IX, glas 2

Irmos:

Fiuл Părintelui celui fără început, Dumnezeu și Domnul, întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă ca să lumineze pe cele întunecate și să adune pe cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu cea întru totul lăudată, o mărim.

Lemnul cel de trei ori fericit al preacuratei Tale Cruci fiind sădit în locul Căpățânii, ca în rai, Mântuitorule, și adăpat fiind cu sângele și cu apa cea din coasta Ta cea dumnezeiască, Hristoase, ca dintr-un izvor viață ne-a înflorit nouă.

Doborât-ai pe cei puternici, fiind răstignit Tu, Cel atotputernic, și firea omenească care zăcea jos în temnița iadului ridicând-o, ai pus-o să șadă pe scaunul Tatălui, cu aceasta venind Tu, închinându-ne Ție, Te mărim.

Pe Unimea cea din trei, pe Treimea cea de o ființă, pe Firea cea mai presus de Dumnezeire și neîmpărțită, în trei străluciri, pe Raza cea neînserată și una nemuritoare, care a strălucit nouă Lumina, cu dreaptă credință lăudând-o credincioșii, o mărim.

Canonul Crucii și Învierii

În mijlocul celor osândiți, ca un miel ai fost spânzurat, Hristoase, pe Cruce în locul Căpățânii; cu sulița în coastă fiind împuns, viață ne-ai dăruit, ca un bun, nouă celor din țărână, care cu credință cinstim Învierea Ta cea dumnezeiască.

Lui Dumnezeu, Celui ce prin moartea Sa a stricat cu putere stăpânia morții, toți credincioșii să ne închinăm, că pe morții cei din veac împreună i-a înviat și tuturor viață și înviere le-a dăruit.

Canonul Născătoarei glasului 2 din Octoih

Toiag de tărie s-a dat firii celei slabe, Cuvântul lui Dumnezeu în pântecel tău, Curată, și a ridicat-o pe ea, cea alunecată până la iad. Pentru aceasta, pe tine, Preacurată, ca pe Născătoarea de Dumnezeu te mărim.

Pe Maica Ta, pe care ai ales-o, primește-o, Stăpâne, cu milostivire, ca mijlocitoare pentru

noi; și de a Ta bunătate toate se vor umple, ca toți să Te mărim pe Tine, ca pe un făcător de bine.

Canonul Sfinților Părinți

Praznicul Părinților celor mai înainte de lege, săvârșind, pe Hristos, Cel ce a venit din ei după trup cu dumnezeiască cuviință să-L cinstim; că Avraam împreună cu Isaac și cu Iacob s-au arătat temelii Prorocilor și Legii, și începători ai harului prin credință.

Dumnezeu, Cel ce a arătat lui Moise în focul din rug, cu dumnezeiască vedenie, taina cea mai presus de cuget. Același coborându-Se în foc la tineri a prefăcut, cu focul cel firesc al Dumnezeirii Sale, văpaia cuptorului în rouă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cu Avraam adunându-se mai înainte de Nașterea lui Hristos, preasfinții tineri și Daniel cel minunat, prorocul lui Dumnezeu, cu Isaac și Iacob, cu Moise și cu Aaron, dăntuiesc întru

credință, rugându-se neîncetat ca să ne mântuim noi.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Împreună se bucură toată făptura de nașterea ta, Fecioară; că Betleemul a deschis Edenul și iată, îndulcindu-ne toți de pomul vieții, prin credință, grăim cu dragoste: Plinește, Stăpână, rugăciunile noastre!

Cântarea a IX-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Taină străină văd și minunată, cer fiind peștera, scaun de Heruvimi, Fecioara, ieslea sălășluire, întru care s-a culcat Cel neîncăput, Hristos Dumnezeu, pe care laudându-L Îl mărim.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a V-a. A Învierii

Viața și Calea, Hristos, din morți sculându-Se, împreună cu Luca și cu Cleopa a călătorit; de care a și fost recunoscut în Emaus, la frângerea pâinii; ale căror suflete și inimi erau aprinse, când le grăia lor pe cale și le tâlcuia Scripturile ce erau scrise despre El. Cu care să strigăm: A înviat și S-a arătat și lui Petru.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

A Sfinților Părinți

Cei mai aleși dintre patriarhii și părinții cei mai înainte de Lege, Avraam, Isaac și Iacob, prin credință mai înainte au strălucit, ca niște luminători; că toți prorocii și dreptii de la ei s-au aprins ca niște făclii luminoase și luminează toată făptura cu dumnezeieștile raze ale cinstitei prorocii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Mielușeava cea neîntinată naște pe Mielușelul, pe Cuvântul cel fără de început, în vremurile cele de apoi; această minunată a lui Adam urmașă și a lui David, după moștenire, a

cărei naștere de negrăit mulțimea Părinților mai înainte cu vrednicie o prăznuiește.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii glasului 2, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Toată suflarea și toată făptura pe Tine Te mărește, Doamne; că prin cruce moartea ai răpus, ca să arăți popoarelor Învierea Ta cea din morți, ca un iubitor de oameni.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Să spună iudeii, în ce chip ostașii, străjuind, au pierdut pe Împăratul? Pentru ce piatra n-a păzit pe Piatra vieții? Sau pe Cel îngropat să-L dea, sau Celui ce a înviat să se închine împreună cu noi, zicând: Mărire mulțimii îndurărilor Tale, Mântuitorul nostru, mărire Ție.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Bucurați-vă, popoare, și vă veseliți! Înger a șezut pe piatra mormântului; acela ne-a vestit nouă, zicând: Hristos, Mântuitorul lumii, a înviat din morți, și pe toate le-a umplut de bună mireasmă. Bucurați-vă, popoare, și vă veseliți!

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Înger mai înainte de zămislirea Ta, Doamne, a grăit celei pline de har: Bucură-te! Și tot un înger, la învierea Ta, piatra preamăritului Tău mormânt a răsturnat. Acela, în locul întristării, semne de veselie a vestit; iar acesta, în locul morții, pe Stăpânul cel Dătător de viață ne-a propovăduit. Pentru aceasta, grăim către Tine: Binefăcătorule al tuturor, Doamne, mărire Ție.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Stihirile laudelor Sfinților Părinți, din Minei, glas

5

Înalță glasul tău după adevăr, Sioane, dumnezeiască cetate a lui Dumnezeu, și propovăduiește dumnezeiasca pomenire a Părinților, cinstind împreună cu Avraam, pe Isaac și pe Iacob, pururea lăudatul. Că iată, mărim împreună cu Iuda și cu Levi, pe marele Moise și pe Aaron cel minunat și lăudăm împreună cu David, pe Isus al lui Navi și pe Samuel. Înainteprăznuirea dumnezeieștii Nașteri a lui Hristos prăznuind-o cu cântări dumnezeiești, cerem să dobândim

bunătatea cea de la El, și să dăruiască lumii mare milă.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Înalță glasul tău după adevăr, Sioane, dumnezeiască cetate a lui Dumnezeu, și propovăduiește dumnezeiasca pomenire a Părinților, cinstind împreună cu Avraam, pe Isaac și pe Iacob, pururea lăudatul. Că iată, mărim împreună cu Iuda și cu Levi, pe marele Moise și pe Aaron cel minunat și lăudăm împreună cu David, pe Isus al lui Navi și pe Samuel. Înainteprăznuirea dumnezeieștii Nașteri a lui Hristos prăznuind-o cu cântări dumnezeiești, cerem să dobândim bunătatea cea de la El, și să dăruiască lumii mare milă.

***B**inecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preamărit este numele Tău în veci. (Cântarea celor trei Tineri 1, 2)*

Vino Ilie, cel ce oarecând ai șezut în dumnezeiescul car de foc, și de Dumnezeu înțelepțite Elisei și împreună cu Ezechia asemenea și cu Iosia bucurați-vă și voi cinstiților doisprezece proroci de Dumnezeu insuflați; dănuțiți împreună de sărbătoarea Nașterii lui Hristos și cântări de laudă aduceți toți dreptii. Tineri preafericiți, care ați stins văpaia cuptorului cu roua Spiritului, rugați-vă pentru noi lui Hristos, ca să dea sufletelor noastre mare milă.

Că drept ești întru toate câte ai făcut nouă, și toate lucrurile Tale sunt adevărate. (Cântarea celor trei Tineri 1, 3)

Arătatu-s-a pe pământ cea din veac propovăduită de Proroci prin cuvinte, Fecioara, Născătoarea de Dumnezeu, pe care înțelepții patriarhi și adunările dreptilor o vestesc. Cu aceasta împreună dănuiește și soborul dumnezeieștilor femei, Sara, Rebeca, Rahila și cu Ana și cu mărita Mariam, sora lui Moise. Asemenea se bucură împreună cu acestea și marginile lumii și toată făptura slavă aduce, că Ziditorul tuturor și Dumnezeu vine să Se nască cu trup și să dăruiască lumii mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

A Sfinților Părinți, glas 8

Adunarea învățăturilor Legii arată dumnezeiasca Naștere a lui Hristos, cea după trup, binevestind harul celor ce au fost mai înainte de Lege, ca unora ce prin credință au fost mai presus de Lege. Pentru aceasta pricinuitoare a eliberării din stricăciune prin înviere fiind, mai dinainte a propovăduit aceasta sufletelor celor ținute în iad. Doamne, mărire Ție!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei, glas 2

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară: că prin cel ce s-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât, și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând strigăm: Bine ești cuvântat, Hristoase Dumnezeul nostru, cel ce bine ai voit așa, mărire Ție.

Preotul: Mărire Ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Doxologia mare

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe
pământ pace, între oameni bună voire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,
Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,

și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărdit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:

învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.

**Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 4

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să cântăm Celui ce a înviat din mormânt și Începătorului vieții noastre; căci, călcând cu moartea pe moarte, biruință ne-a dăruit nouă și mare milă.

Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur.